

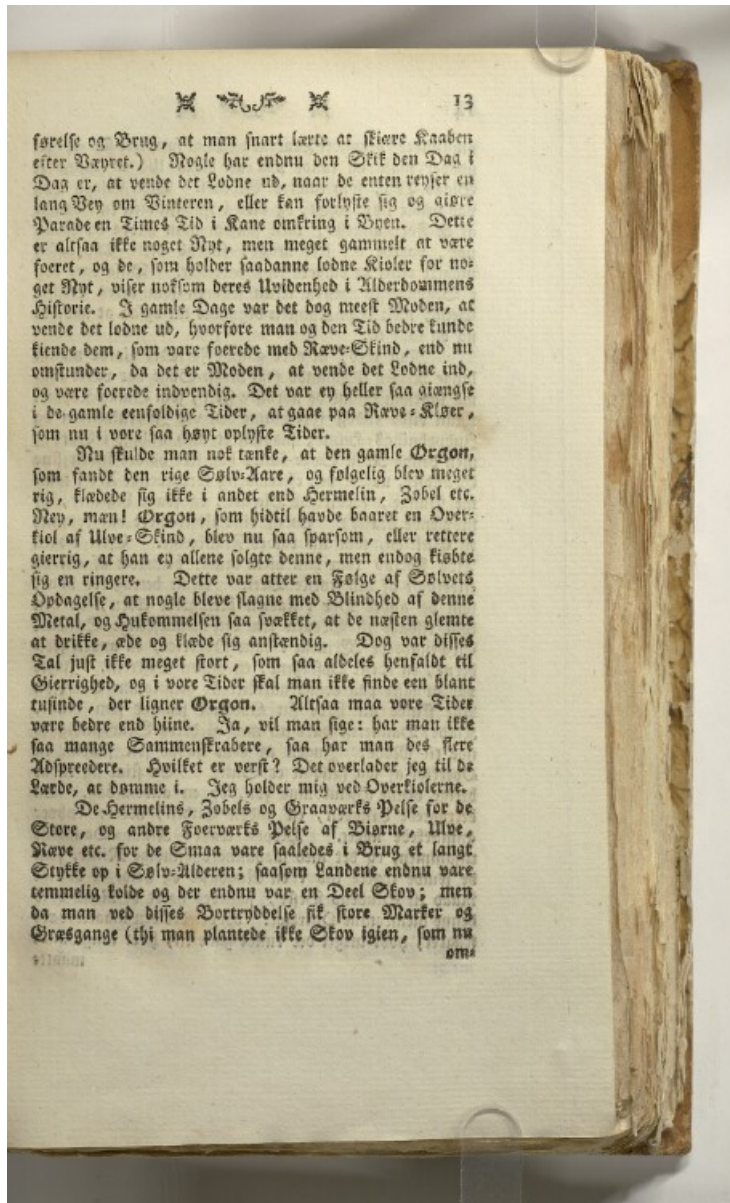
Titel: Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.

Citation: "Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, Poul Herman Höecke, 1770, s. 13. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_002_p13_bZONE1447080/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

❧ ❧ ❧ 13

førelse og Brug, at man snart lærte at fiære Raaben
 efter Været.) Nogle har endnu den Stik den Dag i
 Dag er, at vende det Lodne ud, naar de enten reysjer en
 lang Vey om Vinteren, eller kan forlyste sig og aigre
 Parade en Times Tid i Kane omkring i Veen. Dette
 er altsaa ikke noget Nyt, men meget gammelt at være
 foeret, og de, som holder saadanne lodne Kioler for no-
 get Nyt, viser noksom deres Uvidenhed i Alderdommens
 Historie. I gamle Dage var det dog meest Moden, at
 vende det lodne ud, hoorsore man og den Tid bedre kunde
 kiende dem, som vare foerede med Hæve-Stind, end nu
 omstunder, da det er Moden, at vende det Lodne ind,
 og være foerede indvendig. Det var ey heller saa giængse
 i de gamle eenfoldige Tider, at gaae paa Hæve-Kløer,
 som nu i vore saa høyt oplyste Tider.

Nu skulde man nok tænke, at den gamle Orgon,
 som fandt den rige Sølv-Aare, og folgelig blev meget
 rig, klædede sig ikke i andet end Hermelin, Zobel etc.
 Nøy, man! Orgon, som hidtil havde haaret en Over-
 tiol af Ulve-Stind, blev nu saa sparsom, eller rettere
 gierrig, at han ey allene solgte denne, men endog købte
 sig en ringere. Dette var atter en Folge af Sølvets
 Dødagelse, at nogle bleve slagne med Blindhed af denne
 Metal, og Lufommelsen saa svækket, at de næsten glemte
 at drikke, æde og klæde sig anstændig. Dog var disses
 Tal just ikke meget stort, som saa aldeles hensalde til
 Gierrighed, og i vore Tider skal man ikke finde een blant
 tusinde, der ligner Orgon. Altsaa maa vore Tider
 være bedre end hiine. Ja, vil man sige: har man ikke
 saa mange Sammenstrædere, saa har man des flere
 Adspredere. Hvilket er verst? Det overlader jeg til de
 Lærde, at danne i. Jeg holder mig ved Overfloetne.

De Hermelins, Zobels og Graaværks Pelse for de
 Store, og andre Foerværks Pelse af Biarne, Ulve,
 Hæve etc. for de Smaa vare saaledes i Brug et langt
 Stykke op i Sølv-Alderen; saasom Landene endnu vare
 temmelig kolde og der endnu var en Deel Skov; men
 da man ved disses Døttrøddelse fik store Marker og
 Græs-gange (thi man plantede ikke Skov igien, som nu
 omme